



**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de avocatul Maria Foltea în interesele lui Olga Guzun,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de avocatul Maria Foltea în interesele lui Olga Guzun împotriva Inspectoratului General al Poliției, terț Ministerul Afacerilor Interne cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și emiterea actului administrativ individual favorabil

împotriva decizie din 12 septembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău

*(Dosarul nr. 3ra-1086/23
NR. PIGD 2-22021447-01-3ra-07112023)*

**Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) Cod administrativ.
Dezacordul recurentului cu hotărârea instanței de apel nu constituie un
temei de casare a deciziei contestate.**

Au examinat anterior cauza judecătorească: Instanța de fond: Gr. Cazacu,
Instanța de apel: Gh. Mîra, I. Dutca, Gr. Dașchevici,

27 noiembrie 2024

Examinând în lipsa părților recursul depus de avocatul Maria Foltea în interesele lui Olga Guzun

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă,

Ion Malanciuc, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 14 februarie 2022, avocatul Maria Foltea în interesele lui Olga Guzun, a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției, solicitând anularea actului administrativ individual defavorabil nr. 34/2-4301 din 15 decembrie 2021, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil privind achitarea în beneficiul lui Olga Guzun a indemnizației lunare în mărime de 1 000 lei pentru perioada decembrie 2018 - 01 ianuarie 2021, iar în total suma de 25 000 lei, conform Hotărârii Guvernului RM nr. 650 din 12 iunie 2006 ”privind salarizarea militarilor, efectivului de trupă și corpului de comandă angajați în serviciul organelor apărării naționale, securității statului și ordinii publice, precum și a funcționarilor publici cu statut special din cadrul sistemului administrației penitenciare” și compensarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 2000 lei.

2. În motivarea acțiunii a invocat că, activează din 02 martie 2015 în cadrul Centrului pentru combaterea traficului de persoane al Inspectoratului Național de Investigații al IGP al MAI, care a fost fondat la 06 septembrie 2005 ca rezultat al semnării Amendamentului III la scrisoarea de Acord privitor la controlul drogurilor și aplicarea legilor din 28 august 2001, între Guvernul Statelor Unite ale Americii și Guvernul Republicii Moldova, fiind unul dintre proiecte ale acestui Amendament.

3. Scopul proiectului consta în îmbunătățirea eficienței organelor de drept ale Republicii Moldova în conducerea urmăririi penale legate de traficul de persoane și activități criminale legate de trafic, iar printre responsabilitățile asumate de către Guvernul Republicii Moldova la semnarea acestui Amendament, a fost și stabilirea unor suplimente speciale la salariile de bază existente pentru angajații Centrului pentru combaterea traficului de persoane.

4. Durata planificată a Proiectului a fost de 2 ani, după care responsabilitățile pentru întreținerea obiectelor finanțate inițial de către Guvernul Statelor Unite a fost transferată către oficialii moldoveni.

5. Reclamanta a menționat că odată cu intrarea în vigoare a Legii nr. 270 din 23 noiembrie 2018 ”privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar” și a Hotărârii de Guvern nr. 1231 din 12 decembrie 2018, pentru punerea în aplicare a prevederilor Legii nr. 270/2018 ”privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar”, a fost lipsită (ca și alți angajați ai Centrului pentru combaterea traficului de persoane) de indemnizația lunară în mărime de 1000 lei, lipsind la acel moment careva mențiuni despre modificări la textul pct. 6¹ din Hotărârea Guvernului nr. 494/2007 și/sau a Anexei nr. 14 la HG nr. 650 din 12 iunie 2006, unde se regăsește și pct. 6¹ în cauză.

6. Contrar susținerii Direcției Finanțe a IGP, care prin răspunsul nr. 34/5-539 din 02 octombrie 2019 expediat în adresa Centrului pentru combaterea traficului de persoane, invocă abrogarea, conform prevederilor art. 30 alin. (4) din Legea nr. 270/2018, a Legii nr. 355/2005 cu privire la sistemul de salarizare în sectorul bugetar, reclamanta subliniază că, potrivit pct. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 1231 din 12 decembrie 2018 pentru punerea în aplicare a prevederilor Legii nr. 270/2018 ”privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar”, care a fost adoptată în vederea realizării și executării Legii nr. 270 din 23 noiembrie 2018, au fost abrogate unele hotărâri ale Guvernului, conform anexei nr. 8.

7. În anexa nr. 8 la Hotărârea Guvernului nr. 1231 din 12 decembrie 2018, sunt indicate 22 de Hotărâri de Guvern care se abrogă, însă Hotărârea Guvernului nr. 650 din 12 iunie 2016 ”privind salarizarea militarilor, efectivului de trupă și corpului de comandă angajați în serviciul organelor apărării naționale, securității statului și ordinii publice, precum și a funcționarilor publici cu statut special din cadrul sistemului administrației penitenciare” nu se regăsește.

8. Hotărârea Guvernului nr. 650 din 12 iunie 2016 a fost abrogată prin Hotărârea Guvernului nr. 984 din 22 decembrie 2020, care a intrat în vigoare la 01 ianuarie 2021, în care, potrivit Anexei nr. 2, sunt prevăzute expres lista hotărârilor Guvernului care se abrogă, și anume: pct. 1) Hotărârea Guvernului nr. 650/2006 privind salarizarea militarilor, efectivului de trupă și corpului de comandă angajați în serviciul organelor apărării naționale, securității statului și ordinii publice, precum și a funcționarilor publici cu statut special din cadrul sistemului administrației penitenciare, cu modificările ulterioare.

9. Mai mult, reclamanta reține că decizia Curții Supreme de Justiție din 05 noiembrie 2021 (dosarul nr. 3ra-561/21, Iurie Podarilov vs IGP), formează un precedent relevant în speța dată, însă, Inspectoratul General al Poliției, repetat apreciază eronat desuetudinea Hotărârii Guvernului nr. 650 din 12 iunie 2006 la situația din 2019, inclusiv până la 01 ianuarie 2021, deși Curtea Supremă de Justiție a menționat expres că Hotărârea Guvernului nr. 650 din 12 iunie 2016 nu a fost abrogată prin Hotărârea Guvernului nr. 1231 din 12 decembrie 2018.

10. Astfel, reclamanta consideră că i-au fost lezate drepturile și interesele sale legitime, de către Inspectoratul General al Poliției, prin emiterea unui act administrativ individual defavorabil potrivit căruia i s-a refuzat achitarea indemnizației lunare conform Hotărârii de Guvern nr. 650 din 2006, în mărime de 1000 lei lunar pentru perioada decembrie 2018 – 01 ianuarie 2021, ceea ce constituie 25000 lei.

11. Prin încheierea din 15 februarie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, a fost atras în proces în calitate de terț Ministerul Afacerilor Interne.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

12. Prin hotărârea din 15 martie 2023 a Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani, cererea de chemare în judecată depusă de către avocatul Foltea Maria în interesul reclamantei Olga Guzun împotriva Inspectoratului General al Poliției privind anularea răspunsului nr. 34/2-4301 din 15 decembrie 2021, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil privind achitarea în beneficiul reclamantei Olga Guzun a indemnizației lunare în mărime de 1000 lei pentru perioada decembrie 2018 până la 01 ianuarie 2021, iar în total suma de 25000 lei, conform Hotărârii Guvernului Republicii Moldova privind salarizarea militarilor, efectivului de trupă și corpului de comandă angajați în serviciul organelor apărării naționale, securității statului și ordinii publice, precum și a funcționarilor publici cu statut special din cadrul sistemului administrației penitenciare nr. 650 din 12 iunie 2006, precum și încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 2000 lei, s-a respins ca fiind neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

13. La 27 martie 2023, avocatul Foltea Maria în interesul reclamantei Olga Guzun a depus apel nemotivat împotriva hotărârii din 15 martie 2023, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii și emiterea unei hotărâri noi prin care acțiunea să fie admisă.

14. La 22 iunie 2023 avocatul Foltea Maria în interesul reclamantei Olga Guzun a depus apel motivat prin care a solicitat admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii și emiterea unei hotărâri noi prin care acțiunea să fie admisă.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

15. Prin decizia din 12 septembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins cererea de apel declarată de Olga Guzun prin intermediul avocatului Foltea Maria cu menținerea hotărârii Judecătoriai Chișinău, sediul Râșcani din 15 martie 2023.

16. În motivarea soluției, instanța de apel a reținut că, odată cu abrogarea Legii nr. 355 din 23 decembrie 2005 ”cu privire la sistemul de salarizare în sectorul bugetar”, și Hotărârea Guvernului nr. 650 din 12 iunie 2006 ”privind salarizarea militarilor, efectivului de trupă și corpului de comandă angajați în serviciul organelor apărării naționale, securității statului și ordinii publice, precum și funcționarilor publici cu statut special din cadrul sistemului administrației penitenciare”, care a fost adoptată în vederea implimentării Legii nr. 355, a devenit desuetă, inclusiv fiind abrogată clauza juridică în vederea căreia a fost emisă, respectiv, actul subordonat legii organice abrogate a devenit și el ineficient, chiar dacă nu a fost menționat expres.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

17. La 03 noiembrie 2023 avocatul Foltea Maria în interesele lui Olga Guzun a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 12 septembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat casarea integrală a deciziei Curții de Apel și trimiterea cauzei la rejudecare.

ARGUMENTELE RECURSULUI

18. În motivarea recursului a susținut că, nu a fost respectată procedura de citare legală de către instanța de apel, în privința apelantei Olga Guzun și în privința reprezentantului acesteia, avocatului Maria Foltea.

19. Menționează că, la 21 septembrie 2023, prin intermediul poștei electronice - maria.foltea@gmail.com, i-a fost expediată Decizia Curții de Apel Chișinău din 12 septembrie 2023.

20. Potrivit Deciziei din 12 septembrie 2023, se indică că „apelanta Olga Guzun și reprezentantul apelantei, avocatul Maria Flotea, nu s-au prezentat la ședința de judecată din motive necunoscute, deși procedura de citare legală a fost respectată”.

21. Remarcă faptul că în cuprinsul Deciziei din 12 septembrie 2023, numele reprezentantului apelantei Olga Guzun, a fost indicat greșit - Flotea, fapt ce a determinat aprecierea vădit eronată a respectării procedurii de citare legală în privința acesteia.

22. Astfel, contrar susținerilor instanței de apel, subliniază că nici apelanta Olga Guzun și nici reprezentantul apelantei, avocatul Maria Foltea, nu au cunoscut despre ședința de judecată fixată la 12 septembrie 2023, nefiind informate despre locul, data și ora ședinței, procedura de citare legală nefiind respectată.

23. Notează că, în aceeași zi, la 21 septembrie 2023, a depus o cerere în adresa Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat eliberarea în copie certificată a dovezii respectării procedurii de citare legală în privința apelantei Olga Guzun și reprezentantului apelantei, avocatului Maria Foltea.

24. Prin Răspunsul Curții de Apel Chișinău din 03 octombrie 2023, nr. 4-35/5-2926, a fost expediat extrasul din poșta electronică a greșierului judecătorului raportor, Rodica Coman, prin care se certifică citarea participanților la proces, la data de 13 iulie 2023, prin e-mail, pentru ședința de judecată din 12 septembrie 2023, în urma examinării căruia se constată indicarea eronată a adresei de e-mail a avocatului Foltea Maria, reprezentantul apelantei Guzun Olga - maria.flotea@gmail.com. adresa de e-mail corectă fiind maria.foltea@gmail.com (confirmarea se anexează).

25. La data de 13 iulie 2023, adresa de e-mail (de serviciu): olga.guzun@igp.gov.md, a apelantei Guzun Olga era suspendată în legătură cu încetarea raportului de serviciu al acesteia, astfel încât citația expediată nu putea fi recepționată, iar greșiera Rodica Coman urma să primească un mesaj automat expediat de sistem care confirma acest lucru. În confirmarea celor invocate, personal a verificat disponibilitatea adresei de e-mail: olga.guzun@igp.gov.md, mai mult decât atât, din momentul expedierii apelului motivat în adresa Curții de Apel Chișinău, a verificat de nenumărate ori informația de pe portalul instanțelor de judecată vizavi de fixarea ședinței pe dosar, unde nici până în prezent, la 03 noiembrie 2023, nu sunt date - nici despre ședința de judecată din 12 septembrie 2023 - la rubrica „Agenda ședințelor”, nici despre decizia adoptată la 12 septembrie 2023 - la rubrica „Hotărârile instanței” și nici informația referitor la înregistrarea cererii de apel - la rubrica „Cereri și dosare pendinte”.

26. În circumstanțele expuse, constată că instanța de apel a examinat cererea de apel declarată de Olga Guzun prin intermediul avocatului Maria Foltea împotriva hotărârii Judecătorei Chișinău sediul Râșcani din 15 martie 2023 cu încălcarea normelor de drept procedural, judecând cauza în absența

apelantei Olga Guzun si reprezentantului apelantei, avocatului Maria Foltea, în privința cărora nu a fost respectată procedura de citare legală, nefiind citați corespunzător, și mai mult, pe portalul instanțelor de judecată până în prezent, 03 noiembrie 2023, nu este publicată nici o informație referitoare la dosar, la nici una din rubricile „Agenda ședințelor”, „Hotărârile instanței” sau „Cereri și dosare pendinte”.

27. Alăturat, remarcă și asupra faptului că în adresa apelantei Olga Guzun, cât și în adresa reprezentantului apelantei, avocatului Maria Foltea nu a fost remisă Încheierea Curții de Apel Chișinău privind punerea pe rol a cererii de apel, și nici referința Inspectoratului General al Poliției înregistrată la 03 august 2023, fiindu-i încălcate drepturile procesuale - de a face cunoștință cu referința, de a se expune asupra acesteia, de a înainta obiecții, de a înainta alte cereri si demersuri, ș a., acțiuni prin care recurenteii Olga Guzun i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil garantat de art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

28. Cu referire la ilegalitatea si netemeinicia Deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 septembrie 2023 și Hotărârii Judecătorei Chișinău sediul Râșcani din 15 martie 2023 menționează că, la 14 februarie 2022, reclamanta Olga Guzun a intentat acțiune împotriva Inspectoratului General al Poliției privind anularea răspunsului nr. 34/2-4301 din 15.12.2021, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil privind achitarea în beneficiul reclamantei Olga Guzun a indemnizației lunare în mărime de 1000 lei pentru perioada decembrie 2018 până la 01 ianuarie 2021, iar în total suma de 25000 lei, conform Hotărârii Guvernului nr. 650 din 12 iunie 2006, privind salarizarea militarilor, efectivului de trupă și corpului de comandă angajați în serviciul organelor apărării naționale, securității statului și ordinii publice, precum și a funcționarilor publici cu statut special din cadrul sistemului administrației penitenciare, precum și încasarea cheltuielilor de asistenta juridică în mărime de 2000 lei.

29. Prin Hotărârea Judecătorei Chișinău sediul Râșcani din 15 martie 2023, cererea de chemare în judecată în contencios administrativ depusă de Olga Guzun împotriva Inspectoratului General al Poliției privind anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea la emiterea actului administrativ individual favorabil, a fost respinsă.

30. Prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 12 septembrie 2023, s-a respins cererea de apel declarată de Olga Guzun prin intermediul avocatului Maria Foltea cu menținerea hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani din 15 martie 2013.

31. Menționează că, în motivarea hotărârii/deciziei adoptate, atât instanța de fond, cât și instanța de apel, invocă faptul că Hotărârea Guvernului nr. 650 din 12.06.2006 a devenit desuetă și nu mai produce efecte juridice din momentul intrării în vigoare a Legii nr. 270/2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar și a Hotărârii Guvernului nr. 1231 din 12.12.2018 pentru punerea în aplicare a prevederilor Legii nr. 270/2018, în pofida faptului că, Hotărârea Guvernului nr. 650 din 12 iunie 2006 nu a fost abrogată în momentul intrării în vigoare a Legii nr. 270/2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar, potrivit pct. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 1231 din 12.12.2018 pentru punerea în aplicare a prevederilor Legii nr. 270 din 23 noiembrie 2018, adoptată în vederea realizării și executării Legii nr. 270/2018, au fost abrogate unele hotărâri ale Guvernului, conform anexei nr. 8. În anexa nr. 8 la Hotărârea Guvernului nr. 1231 din 12 decembrie 2018 sunt indicate 22 de Hotărâri de Guvern care se abrogă, unde Hotărârea Guvernului nr. 650 din 12 iunie 2006 privind salarizarea militarilor, efectivului de trupă și corpului de comandă angajați în serviciul organelor apărării naționale, securității statului și ordinii publice, precum și a funcționarilor publici cu statut special din cadrul sistemului administrației penitenciare nu se regăsește.

32. Mai mult decât atât, Hotărârea Guvernului nr. 650 din 12 iunie 2006 a fost abrogată prin Hotărârea Guvernului nr. 984 din 22 decembrie 2020, care a intrat în vigoare la 01 ianuarie 2021, în care potrivit Anexei nr. 2, sunt prevăzute expres lista hotărârilor Guvernului care se abrogă, și anume, pct. 1) Hotărârea Guvernului nr. 650/2006 privind salarizarea militarilor, efectivului de trupă și corpului de comandă angajați în serviciul organelor apărării naționale, securității statului și ordinii publice, precum și a funcționarilor publici cu statut special din cadrul sistemului administrației penitenciare, cu modificările ulterioare.

33. În conformitate cu prevederile art. 56 alin. (1) al Legii cu privire la actele normative nr. 100 din 22 decembrie 2017, actele normative intră în vigoare peste o lună de la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova sau la data indicată în textul actului normativ, care nu poate fi anterioară datei publicării.

34. Alăturat, potrivit art. 67 alin. (2) din Legea cu privire la actele normative nr. 100 din 22 decembrie 2017, indică că, dacă adoptarea unui act normativ presupune abrogarea altor acte normative, într-un articol sau punct distinct al actului normativ se indică lista actelor normative care se abrogă, expuse în ordinea publicării acestora. În cazul în care acest lucru nu este posibil, proiectul actului de abrogare va fi prezentat în termenul indicat în

dispozițiile finale ale actului de bază, dar nu mai târziu de 6 luni de la adoptarea, aprobarea sau emiterea actului de bază.

35. Administrația Națională a Penitenciarelor, a calculat și a achitat indemnizația lunară în mărime de 1000 lei, conform Hotărârii Guvernului nr. 650 din 12 iunie 2006 (pct. 64 din Anexa nr. 14), în perioada decembrie 2018 – 01 ianuarie 2021, adică după intrarea în vigoare a Legii nr. 270/2018.

36. Prin Răspunsul nr. 4/4-F-915 din 08 aprilie 2022, urmare a examinării solicitării nr. F- 915 din 01 aprilie 2022, Administrația Națională a Penitenciarelor informează că indemnizația lunară în mărime de 1000 (una mie) lei a fost acordată funcționarilor publici cu statut special din cadrul Detașamentului cu destinație specială „Pantera”, conform art. 64 din anexa nr. 14 din Hotărârea Guvernului nr. 650/2006 privind salarizarea militarilor, efectivului de trupă și corpului de comandă angajați în serviciul organelor apărării naționale, securității statului și ordinii publice, precum și funcționarilor publici cu statut special din cadrul sistemului administrației penitenciare.

37. Relevă că, în susținerea acțiunii intentate de Guzun Olga a fost invocat cu titlu de precedent relevant Decizia Curții Supreme de Justiție din 05 noiembrie 2021, dosar nr. 3ra-561/21, în cauza de contencios administrativ la acțiunea depusă de către Iurie Podarilov împotriva Inspectoratului General al Poliției.

38. Indică că, instanța de apel a considerat „irelevante argumentele apelantei cu referire la decizia Curții Supreme de Justiție, deoarece, circumstanțele descrise în speța examinată de instanța ierarhic superioară sunt unele complexe și nu pot fi familiarizate cu circumstanțele din cazul supus examinării în cazul de față, mai mult ca atât că instanțele de judecată, examinează fiecare caz în parte aplicând sau nu normele legale relevante unei sau altei spețe. Iar în circumstanțele când practica judecătorească nu este recunoscută drept izvor de drept, deciziile și hotărârile instanțelor de judecată nu pot fi apreciate ca normă general obligatorie.

39. Consideră susținerile instanței de apel vizavi de irelevanța deciziei Curții Supreme de Justiție drept neîntemeiate, care denotă aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, or Decizia Curții Supreme de Justiție din 05 noiembrie 2021 a fost invocată exclusiv sub aspectul desuetudinii Hotărârii Guvernului nr. 650 din 12 iunie 2006, fiind expuse alegațiile instanței de recurs relevante speței examinate, privind concluzia greșită a Curții de Apel Chișinău cu privire la desuetudinea Hotărârii Guvernului nr. 650 din 12 iunie 2006, ca fiind rezultată din interpretarea normelor de drept material, menționând expres faptul că Hotărârea Guvernului nr. 650 din 12 iunie 2006

nu a fost abrogată prin Hotărârea Guvernului nr. 1231 din 12 decembrie 2018 și este aplicabilă lui Iurie Podarilov la situația din 19 decembrie 2019, când acesta a demisionat din funcții”.

40. Totodată, analizând susținerile instanței de apel prin prisma temeiurilor de recurs stabilite de Codul administrativ la art. 2451 alin. (1) lit. a), b) (art.2451 introdus prin LP246 din 31.07.23, MO318-321/18.08.23 art.570; în vigoare 01.09.23) vizavi de faptul că practica judecătorească nu este recunoscută drept izvor de drept, iar deciziile și hotărârile instanțelor de judecată nu pot fi apreciate ca normă general obligatorie, totuși conchide că este inadmisibilă interpretarea legii contrar jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție, mai mult, în condițiile în care, prin decizia adoptată de către instanța de apel se schimbă jurisprudența Curții Supreme de Justiție.

41. În aceeași ordine de idei, în contextul alegațiilor instanței de apel relevante supra, face trimitere la deciziile emise de Curtea de Apel Chișinău pe cazuri identice, cu același obiect și împotriva aceluiași pârât, prin care au fost admise acțiunile reclamanților împotriva Inspectoratului General al Poliției, și anume: Decizia Curții de Apel Chișinău din 04 octombrie 2023, Decizia Curții de Apel Chișinău din 04 octombrie 2023, Decizia Curții de Apel Chișinău din 11 octombrie 2023.

42. Reieșind din cele relevate supra, constat că interpretarea legii din Decizia Curții de Apel Chișinău din 12 septembrie 2023 este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție, mai mult, schimbă jurisprudența Curții Supreme de Justiție.

43. În baza celor expuse, consideră că, atât Decizia Curții de Apel Chișinău din 12 septembrie 2023, cât și Hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani din 15 martie 2023 este arbitrară, bazându-se pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, astfel încât instanțele de judecată nu au elucidat pe deplin toate circumstanțele cauzei, nu au apreciat obiectiv și sub toate aspectele probele administrate la dosar, adoptând o decizie/hotărâre ilegală și neîntemeiată, aplicând și interpretând eronat normele legale, mai mult, contrar jurisprudenței Curții Supreme de Justiție.

POZIȚIA INTIMATULUI

44. Prin referința depusă la 13 noiembrie 2024, Ministerul Afacerilor Interne a solicitat respingerea recursului ca fiind neîntemeiat.

45. Prin referința depusă la 21 noiembrie 2023, Inspectoratul General al Poliției a solicitat respingerea cererii de recurs ca fiind inadmisibil.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

46. Art. 244 alin. (1) Cod administrativ prevede următoarele:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

47. Art. 245 Cod administrativ relevă că:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

48. Art. 245¹ din Codul administrativ prevede că:

”(1) Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit.c) și d) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

(3) Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin.(1) lit.d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.”

49. Art. 246 alin. (1) și (2) din Codul administrativ:

”(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Alineatul (2) al aceluiași articol statuează la lit. h) că, ”recursul se declară inadmisibil în special când recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

50. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că decizia motivată a instanței de apel a fost notificată recurentului la data de 21 septembrie 2024, prin intermediul poștei electronice, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la dosar (f.d.187).

51. Cererea de recurs a fost depusă la data de 03 noiembrie 2024. Astfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, consideră că recursul este depus cu respectarea prevederilor art. 245 din Codul administrativ.

52. Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele pre citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

53. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

54. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

55. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

56. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către Curtea de Apel Chișinău și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

57. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus de avocatul Maria Foltea în interesele lui Olga Guzun, conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de chemare în judecată, care au fost analizate de către Curtea de Apel Chișinău, fiind apreciate în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu

privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

58. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

59. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

60. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Chișinău și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicări eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Chișinău, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

61. Completul de judecată al Curții Supreme de justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

62. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

63. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest

sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

64. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin.(2) lit.h) din Codul administrativ, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de avocatul Maria Foltea în interesele lui Olga Guzun.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Ion Malanciuc